

за постъ и бдѣніе: тогава царски-тѣ часове са преносатъ въ петътъ-а, а лютюргіа-та срещу празникъ-а быва въ обикновенно-то време, па за вечерь-тѣ остава само вечерна-та съ париміи-тѣ. Но велико-то повечеріе и утрѣнна-та никоги са не мѣнѣва, и дѣѣ-тѣ тѣзи служби съ пзани съ прекрасны пѣсни, защото двама велики пѣвцы, Косма Маюмскій и Іоаннъ Дамаскинъ, излѣхъ повожны-тѣ си сърца въ стихиры-тѣ и каноны-тѣ:

„Рожденіе-то христово сзюжава днесъ небе-то и земля-тѣ, днесъ Богъ слѣзе на земля-тѣ и человекъка възлѣзе на небе-то; днесъ оный, кой-то са споредъ естество-то не види, человекъка ради са види, и ній да го славимъ и да пѣмъ: слава въ вишнихъ Богъ и миръ на земля-тѣ.“

Послѣ рождество на осемъ дена освѣнь свѣтскій-а празникъ, ново лѣто, за кое-то са четътъ красны молитки, за да бѣде намъ нова-та година благословена, за да ѣ преминемъ повожно, празнѣка са и църковный-а празникъ, обрѣзаніе христово, кое-то е христосъ пріелъ на осемъ дена послѣ рожденіе-то отъ майкъ, а баща е безъ начало. Израдно е послѣ молитвы-тѣ евангеліе-то, въ кое-то спаситель самъ-си говори за себе-си: „Дѣхъ-а е господный на мене; затова ма помаза да проповѣдамъ евангеліе-то на сиромаси-тѣ; проводи ма, да исцѣрѣмъ оныа, на кои-то е сзкрѣшено сърце-то; да проповѣдамъ на заробенни-тѣ, че ще са избавятъ, и на слѣпи-тѣ, че ще прогледатъ и проч.“